

Nexhdet
Deveja

BU

BIBLIOTEKA
SHTETIT

814-1

845

RI
MET

viersha

8JH-1
845

NEXHDET DEVEJA

BURIMET

vjersha

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Redaktor: **Vehbi Skënderi**

Kopertina nga: **Svjetllana Strazimiri**

Tirazhi 1.500 kopje

Format 70x100/32

Stash: 2204 - 72

Shtyp. Drejtoria Qendrore Poligrafike
Shtypshkronja «8 NËNTORI» — Tiranë, 1973

ÇAST PUSHIMI

Në zbor

Jam shtrirë mbi barin e njomë
e dëgjoj zërat e natyrës.

Qetësi.
Të gjithë pushojnë.

Pushkët i kemi kulmuar tok.
Mbi pushkët tona këndon një zog.

MIMOZA

E heshtur qëndron ti, atje ku të kanë mbjellë,
në një trotuar, në një oborr shkolle a në një uzinë,
në një lulishtë, a në një shesh të ri.
Ke hapur krahët dhe ngjyrën e artë ia ke rrëmbyer
natyrës,
në nuancat më të bukura, në shkëlqimet më të
ndritura.
E ke mbledhur atë bukuri në kokrriza botësh të
vogla
dhe e ke veshur me aromën e ëmbël freskuese,
që e përhap rreth vetes valë-valë.

Vallë, e di ti,
se ke kaq bukuri?

I ndjen ti vështrimet e vajzës së gëzuar?
Prekjet e saj të lehta kur këput me kujdes një bisk?

Ia dëgjon ti rrahjet e zemrës në ato çaste,
ëmbëlsinë e syve të saj, dashurinë e syve të saj?

O, mos i folë vajzës së dashuruar.
Dashuria kërkon bukurinë, gëzimin, lirinë...
Dashuria kërkon dashurinë.
Lere Mimosën t'i mbushë me mimoza ato duar.

Ti ke aq shumë lule në duart e tua...
aq bukuri... aq ëmbëlsi...
Falmë mimosë një lule edhe mua,
dhe merre këtë poezi.

VJESHTE

Dielli zbret nga kulmi.
Era vrapin e shpejton.
Jashtë e brenda ulet barometri.
Pema gjethet i lëshon...

Shiu nis e s'di të pushojë.
Majëmalesh dimri zgjat kotën të shikojë.

Z G J I M

Nata ende fle mbi qytet.
Mjegulla rrugët i ka mbuluar.
Një dritare çel syrin në apartament.
Nëpër xhama drita shpon natën e përtuar.

Një motor buçet përtej me uturimë.
Maqina nëpër asfaltin e lagur rrëshqet.
Dy dritare të tjera hedhin dritë mbi rrugë, atje në
kthinë.
Qyteti nis të zgjohet.

Prozhektorët e maqinave çajnë errësirën nëpër
rrugë.
Apartamentet çelin sytë e ndritshëm një nga një.
Nata përton të ngrihet. Po dritat e kanë shpuar
shumë...
Qyteti mbushet me jetë.

KËNGA PARTIZANE

Një këngë dëgjohet jashtë në rrugë,
dal në dritare edhe shoh:
djem e vajza, në rresht me pushkë.
Kënga e tyre zemrën ma ngroh.

Ç'më shtyn kjo këngë në vitet e shkuara,
rininë e zjarrtë më kujton.
O, sa herë këtë këngë e kam kënduar
me shokët, në luftë, në pozicion.

O këngë e luftës partizane,
këngë e zemrave barot,
zjarr u ndeze atëhere në male,
zjarr i ndez zemrat edhe sot.

SHTETRRETHIM

1

Trak — trak... Trak — trak...

Katër çizme, mbërthyer me thumba, trokasin mbi
kalldrëm.

Nën dritat e zbehta të rrugës, dy hije zvarriten si
gjarpëri.

Dridhen, zgjaten, ngjiten, mblidhen,
mbi mure, mbi dyer, lidhen si lak.

Natë e rëndë. Qiell i nxirë. Heshtje e vrarë.

Qyteti duket pa jetë — qytet me mure të shkreta —
(si pas një rrëmeti mbytës kaluar).

Pa një rrahje,

pa një ngjitje,

veç mbi kalldrëm të vdekjes trokitje:

Trak — trak... Trak — trak...